Prof. univ. dr. ALBU Gabriel
Universitatea de Petrol şi Gaze
Piteşti
Depoziție înscrisă în nume personal

1. *Care dintre cele două opțiuni dezbătute (masteratul didactic sau modulul psihopedagogic I+II) credeți că va crește calitatea în sistemul de învățământ? Doriți să propuneți o altă opțiune?*

Modul psihopedagogic+master didactic

2. *Justificați răspunsul la întrebarea Care dintre cele două opțiuni dezbătute credeți că va crește calitatea în sistemul de învățământ? Doriți să propuneți o altă opțiune?*

Întrebare cu termen neclar. Ce înseamnă calitatea sistemului de învăţământ? Sunt avute în vedere aspectele cantitative sau (şi) cele calitativ-umane; o viziune simplist-prezenteistă sau una complexă, amplă, o abordare referitoare la rezultatele imediate (cerute/valabile aici si acum) sau cele pe termen lung (într-o societate posibilă; K. Popper), rezultatele vizibile, trecătoare (şi extrapolate imprudent, ilicit, neconcludent) sau cele de profunzime şi de edificare a unor oameni sănătoşi la trup, la minte şi la suflet? Se au în vedere rezultatele sistemului prin raportare la criterii vremelnice ale testelor standardizate (H. Gardner) sau capacitatea elevilor de a fi autonomi, cooperanţi, încrezători în ei înşişi, omenoşi (Rogers, Maslow, Fromm, Gordon)? Avem nevoie de o structură de formare care dezvoltă conştiinţa profesională (de profesor), responsabilitatea pentru actul paideic, ce facilitează sensibilitatea faţă de exprimarea firească a fiecărui elev. Este vorba, aşadar, de o formulă optimă (ca durată şi conţinuturi) atât pe perioada studiilor universitare, cât şi a celei postuniversitare pentru a le facilita maturizarea profesională, convingerea în valoarea educaţiei celor doritori să intre în învăţământ. Pe scurt, pare că formula sintetică, iar nu cea antitetică este cea care se configurează ca viabilă.

3. *Care sunt avantajele și riscurile opțiunii recomandate de dumneavoastră? Ce soluții/metode propuneți pentru gestionarea acestora?*

O altă întrebare cu termeni neclari. Avantaje şi riscuri în raport cu ce? În raport cu o viziune determinist-previzibilă tributară evoluţionismului monoliniar sau una complexă, determinist-probabilistă/statistică adecvată evoluţionismului pluriliniar, ce ia în seamă evenimentele aleatorii, imprevizibilitatea, incertitudinea, alternativele, volatilitateta lumii în care trăim şi pare că vom trăi (Taleb, C. Zamfir)? În raport cu sistemul (actual) de învăţământ sau cu nevoile/aspiraţiile/dorinţele studentului-viitor profesor? Ca avantaje propunem: o perioadă de timp mai adecvată maturizării profesionale, a formării unui mod de gândire şi de simţire paideic (mulţi studenţi vin cu prejudecăţi din perioada şcolarităţii lor!), o înţelegere mai clară a sensului profesiei de profesor (în lume, în viaţă), a provocării dorinţei de a forma tineri culţi, civilizaţi, a înţelegerii rolului fundamental al educaţiei în raport cu vulgaritatea, prostia, fanatismul, dezechilibrele mental-sufleteşti; pregătirea didactică nu se reduce, şi nu se poate reduce, la o metodologie îngustă şi nefundamentată axiologic, filosofic, venită din exteriorul practicantului, artificial; încrederea în capacitatea proprie de a lucra cu generaţiile Net (Tabscott), de a-şi asuma responsabilităţi în domeniul didactic, de a fi creativ. Riscuri: tendinţa celor care se înscriu să abandoneze pe parcurs (într-o lume grăbită şi pusă pe obţinerea de profit imediat). Soluţia (posibilă): organizarea (în conţinuturi şi activităţi) acestui parcurs, astfel încât

studentul să descopere farmecul lucrului cu tinerii (viaţa este energie, D. Loreau) şi a rolului profesorului jucat în destinul acestora.

4. Ce elemente ar trebui să aibă în vedere entitățile responsabile de organizarea masteratului didactic/modulului psihopedagogic (obiective, mod de funcționare ș.a.)? Ce soluții propuneți pentru gestionarea părților interesate care vor fi afectate de punerea în practică a opțiunii recomandate de dumneavoastră?

Este recomandabil ca structurile administrative (centrale, locale) aflate temporar la conducerea instituţiilor să acorde - realmente - o atenţie specială formării corpului profesoral (după ce acestea au obţinut şi cunosc nevoile, frământările/ nemulţumirile şi aşteptările -prezente şi viitoare ale - aspiranţilor): finanţare, spaţii, dotări, posibilitatea autoperfecţionării formatorilor (de formatori) înşişi, colaborarea strânsă cu specialiştii din domeniul ştiinţelor educaţiei, consultarea lor (serioasă) ori de câte ori apar probleme şi provocări majore, fundamentale

5. Ce așteptări și recomandări aveți privind colaborarea dintre părțile co-interesate?

Sunt un adept al dialogului (nepătimaş, neviciat de supralicitarea proprietăţii ideii), al deschiderii părţilor (cu orgolii atenuate, rezonabile) către ideile, propunerile şi soluţiile (pe termen scurt şi mediu) considerate, la un moment dat şi de către cei aflaţi în cunoştinţă de cauză, viabile. Sunt pentru afirmarea sintezelor (semn al inteligenţei profesionale) şi nu a opoziţiilor (ştim, de altfel, că marile spirite ale lumii, ale culturii şi ştiinţei, au fost cele sintetice). Sunt pentru tot ceea ce întăreşte respectul şi încrederea între interlocutori.

6. Ce opțiuni ulterioare vedeți pentru evoluția în cariera de profesor (e.g. doctorat didactic) pentru a face această carieră mai atractivă și a crește calitatea intrărilor în sistem?

Altă întrebare cu termen neclar; avem în vedere evoluţia în cariera didactică din punct de vedere instituţional (perfecţionarea didactică, formală, impusă practicienilor de către sistem, conform cerinţelor şi standardelor lui) sau din punct de vedere personal (autoperfecţionarea profesională, venită organic din nevoia practicianului de a cunoaşte şi de a-şi rezolva problemele cu care se confruntă în viaţa sa profesională)? Consider că sistemul actual de perfecţionare/formare continuă este unul posibil (până la nivelul doctoratului), cu extinderea preocupării pentru cunoaşterea operelor marilor pedagogi, sociologi, psihologi, antropologi, eticieni şi teologi ai lumii. Sunt binevenite: depăşirea retoricii, a limbajului de lemn (care tind din nou să ne sufoce, confişte şi altereze gândurile şi căutările, libertatea de a fi noi înşine, ca oameni şi ca specialişti) prin propuneri de variante de programe viabile (venite dinspre nevoile şi problemele profesionale ale debutanţilor, cerute de ei înşişi) menite să-i ajute să-şi rezolve crizele pe care le întâmpină la catedră; debirocratizarea (M. Weber), relaxarea impunerilor standardizate şi standardizante în beneficiul originalităţii, creativităţii tinerelor cadre didactice; interviuri periodice (şi responsabile) cu studenţii pentru a vedea ce i-ar putea atrage (în vremurile noastre şi în acest tip de societate) către cariera didactică.